

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

10. Considerat præsentem patriæ statum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1650.

10.

Conside-
rat præ-
sentem
Patriæ
statum.

Sed repentinâ honoris oblatione per-
cussus, etsi sustinendo oneri non accede-
bat impar, improvifum tamen sollicita de
præsente Diœcesis statu cogitatio variè, nec
sine causâ distrahebat. Enimverò supe-
rioribus Hispano-Batavo, Mansfeldico,
Christiani Brunsvicensis, Danico & Hasso-
Suecico Bellis afflictam miserè, & incolis
passim orbatam, exhaustamq; Patriam quo-
tidianæ adhuc exactiones omnium ferè par-
tium urgebant. Vechtâ Sueci, Coesfel-
diam Hassi, Bevergernam Batavi suis præ-
sidiis insidebant. Coronæ Suevicæ quinq;
milliones Imperialium (*satisfactionis pe-
cunias* nominabant) totâ quidem à Ger-
maniâ numerandi erant, sed hypothecam
una illi Westphalia præbebat, Monaste-
riensi Episcopatu præ reliquis gravem. Et
quoniam integros propè octuagiuta annos
nullus Decessorum fixo domicilio Provin-
ciam habitaverat, castra Satrapiarum, Prin-
cipum Sedes, violentiâ militari potissimum
diruta, quæ supererant, vix facta tecta
Palatium exile, nec ullâ prorsus supelle-
ctile instructum, ipsa Principatûs bona
ære alieno gravata; arbutis juxta ac feris
denudatæ silvæ; venationum tot annos ac
piscinarum neglectus; obviæ villarum ever-
siones, privata colonorum, & publica Pa-
triæ calamitas; quem poterant Episcopi
Principis œconomia, frugali licet, spon-

B 4

dere

dere apparatus? Vastissima Diocesis Regibus Daniæ ac Sueciæ, Electori Brandenburgico Ducibus Brunsvico-Lunenburgicis & Hollandorum Reip. tam potentibus Europæ Principibus quaquaversum contermina, quodq; ultimum in Germaniâ ferale Bellum ex dissidio Religionis ortum, gestumq; esset, vicinia formidabilior, curas immensum augebat. Ipse et solâ Nobilitate euectus; nullo Magnatum sanguine, nullo foedere iussultus, nec armatus milite, nec arce munitus, & adversante Mallingerotio haud satis domi securus, quâ demum viâ imminentibus fortis periculis obviaret? Inter eas mentis disceptationes ad DEUM conversus, supplex oravit, ut cui visum esset tam arduam humeris provinciam imponere, pares animi, corporisque vires superaddere dignaretur.

II.
Mallingerotius impugnat electionem.

At verò Mallingerotius, qui certò sibi persuaserat, *Christophorum Bernardum* nunquam deligendum, ubi vidit singulari Patriam super Electo lætitiâ gestire, Eiq; finitimos Principes ac Magnates hanc quotidie dignitatem gratulari, electionem impugnare constans superiori ad Pontificium Tribunal provocationi insistebat. Colorem litis, quæ jam ante scrutinium insinuerat, privata conventicula obtendit; plebsq; scilicet Capitularium pridie Electio-